

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ
Шах Валентин Григорович

КОНСТИТУЦІЙНЕ звернення про оскарження тлумачення положень ст. 56 Конституції України/далі КУ/, ст. 130 КПКУ, ст. 22, 23, 280, 1166, 1167, 1176, 1177 ЦКУ, ст. 3, 4, 17 КАСУ та ст. 1, 3, 4, 8 ЦПКУ справ про відшкодування завданої майнової, матеріальної та моральної шкоди завданої органами дізнання, досудового слідства, прокуратури та суду під час розгляду заяв про злочин, окремих ухвал судів про перевірку ознак злочинів в порядку ст. 97 КПКУ 1960р. та ст. 214 КПКУ

25.05.2000р. ми мали небережність звернутись до суду за захистом своїх прав та законних інтересів, згідно ЗУ "Про КСР", ЗУ "Про працю" в Христинівському районному суді з позовом до СВК "Росішки" про виплату заборгованості по зарплаті та відшкодування майнових паїв, бо керівник СВК відмовився в задоволенні заяв звільнявши нас з роботи з посланням на скасування штату. Рішенням райсуду від 18.10.01р. зобов'язано СВК відшкодувати якусь майно на грн., а в інших частині позову відмовлено. Рішенням суду оскаржено нами та скасовано з направленням справи до Кашківського райсуду де на підставі більшої частині доказів, незабезпечивши заявлені нами докази, рішенням від 20.01.03р. визнано за нами майно на грн. та компенсацію за майно грн. стягнувши лише грн. судових витрат з понесених грн. та матеріальної шкоди в сумі грн. в частині стягнення зарплати суд позов взагалі не розглядав. Апеляційним суд рішення залишив без змін з рекомендацією подати окремих позовів про стягнення зарплати та врахування майнових паїв на загальну суму в грн.

Позови до СВК подані в справах про виплату зарплати не задоволено та в справі про врахування майнових паїв також не задоволено на підставі більшої частині доводок про зарплату від 3.06.03р. За таких підстав нами було подано позов про стягнення доводок про зарплату з СВК від 25.05.2005р. так як відповідач відмовляв у віддачі доводок. 1 лише під час оформлення піяси в ПФ встановлено більшої доводки, суд на вимогу ПФ приймає до розгляду позовну заяву і рішенням від 31.01.07р. стягує доводки. На підставі яких нами було подано заяву про перегляд рішення суду від 24.03.05р. за нововиявленими обставинами. Суд заяву не задовольняє від 10.10.07р. окремою ухвалою зобов'язав прокуратуру встановити більшої доводки та ознак злочинів передбачених ст. 366, 367, 364 ККУ в порядку ст. 97 КПКУ 1960р. Прокуратура надрукувала 8 незаконних постанов про відмову в порушенні кримінальної справи, а потім таємно надруковано 19.11.12р. про наявність якої нам повідомила обласна прокуратура на 12 скарг до ПП 22.06.13р., яку ми оскаржили в справі № . Суд скаргу не задовольнив 5.08.13р. бо прокурор 16.07.13р. внесла подання до міліції, яка зареєструвала кримінальне провадження за № та таємно 21.09.13р. закрито кримінальне провадження бо постановою від 19.11.12р. по в/м № не скасована. А суд скаргу на вказану постанову в справі № не задовольняє. Стже 7 років в дощ, слякоть, сніг, мороз, спеку ми сплачуємо кошти за проїзд, пішки до суду, прокуратури, пошти подавали скарги за написання яких ми сплачували юристам та за виготовлення копій постанов, заяв, скарг та інших доказів в суд, прокуратуру України, сплата поштових послуг, які суди в кримінальних справах не відшкодовують з посланням на те, що не передбачено в КПКУ. Тому ми змушені були подати позови про незаконні дії прокуратури в частині написання постанов, але всі позовні заяви в адміністративному провадженні суд не приймав до провадження з посланням на ст. 110, 234, 236 КПКУ.

Стже за сім років прокуратура не встановила більшої частині доводок, ознак злочину, осіб вчинення злочину та право на відшкодування шкоди. Зате прокуратура в корпоративні змові з міліцією, судом за те, що я намагався подати заяву від 23.10.13р. до прокуратури про віддачу копій постанов від 21.09.13р., 25.10.13р. заяву через 1 годину скасувала та віддала копію постанови, але через суд в справі нула з мене грн. а ПРС з пенсії стягнула Також ми шукали захисту в судах про відмову розгляду заяв про кримінальні злочини, невиконання постанови від 12.07.11р. при провадженні паткової перевірки по в/м № Суд скаргу від 13.01.12р. в справі розглядав неодноразово аж до 18.11.13р. і постановою зобов'язав розглянути заяву від 14.11.11р. в порядку ст. 214 КПКУ, але рз-

навати її незаконним суд в'їдмовив з посиланням на якусь КВ та ЗУ згідно яких суд не наділений повноважень визнання її незаконним. Зате що постанову слідчі не виконували аж до початку скаргу в суд ІІІІ, а потім 19.05.14р. в'їдмовлено та закрито кримінальне провадження. Дану постанову нами оскаржено до суду, прокуратури. Суд скаргу задовольнив в справі № , постанову скасував, але у визнанні її незаконним знову в'їдмовлено, тому слідчі знову надікувала 2 постанову в'їл 1.08.14р про закриття кримінального провадження. Дану постанову нами знову оскаржено до суду, прокуратури. Скаргу в суді не задоволено 10.10.14р. в справі № з посиланням на те, що постанову вже скасована прокуратурою Черкаської області, а в частині визнання її незаконним в'їдмовлено.

Стже, першу постанову по в/м № прокуратура надікувала 9.11.07р. яку ми змушені були оскаржувати до прокуратури, суду. Справу розглядав райсуд, і скаргу не задоволено. Апеляційний суд постанову райсуду скасовує та задовольняє в'їдмовити направляє справу № до райсуду, де постановою в'їл 10.06.08р. постановою прокуратури скасовано з направленням в/м на додаткову перевірку. Але прокуратура оскаржує дану постанову, що збільшує наші матеріальні збитки та злочинням знищення всіх бухгалтерських документів, які прокурор не арештував. За таких підстав нами було подано позовну заяву про стягнення судових, матеріальних витрат. Постановою райсуду в'їл 26.11.08р. позов не задоволено з посиланням на те, що не перетбачено в КПКУ. А так як прокуратура в'їдмовлялась виконувати постанову суду в строк 10 днів, ми змушені подавати позовні заяви в адміністративних справах та скаргу в справі № так як адміністративний суд закритває провадження з посиланням на 110, 234, 236 КПКУ, але постановою в'їл 17.02.09р. скаргу визнано не поданою, бо не перетбачено в КПКУ. Стже матеріальна шкода становила лише в данних справах більше грн. невраховуючи витрату робочого, особистого часу та моральної шкоди.

А прокуратура в'їдчувають безкарність лише через 9 місяці з в'їдведення 10 днів друкує 2-гу постанову в'їл 3.04.09р. про в'їдмову в порушенні кримінальної справі, яку ми знову оскаржили в справі № нас Гвалтували 10 місяці в, і лише 18.06.10р. скасовано постанову з направленням в/м на додаткову перевірку. А тому ми змушені подавати позовні заяви в справах про незаконні дії та в'ї шкодування завдані шкоди, провадження в справах закрито у РАСУ. Копію однієї з отеней ухвал РАСУ в'їл 26.04.11р. в справі № подаю як доказ порушення ст. 55, 56 КВ.

Внаслідок прокуратура в'їдчувають безкарність друкує постанову в'їл 6.09.10р., скасована в справі №, в'їл 20.12.10р. скасована в справі №. За таких підстав ми подаємо позовну заяву в справі № про в'їдшкодування матеріальної, моральної шкоди, ухвалою в'їл 26.05.11р. в'їдмовлено у в'їдкритті провадження з посиланням на те, що суд мене не визнає потерпілим бо кримінальна справа не порушена. А прокуратура знову друкує 5-ту постанову в'їл 27.05.11р. оскаржена в справі № та скасована 12.07.11р., а прокуратура друкує 6-ту незаконну постанову в'їл 27.09.11р., а потім постанову в'їл 9.11.12р. та в'їл 19.11.12р. яку оскаржено в справі № яку суд не перевіряє, а з посиланням на в'їдкритте кримінальне провадження в'їл 16.07.13р. скаргу не задоволено постановою в'їл 5.08.13р.. Про вказані порушення зазначено в даній заяві.

За таких підстав на підставі ст. 55, 56 КВ ми подаємо позов до прокуратури в справі № 8.12.12р. подано позовну заяву яку суд залишає без розгляду. Апеляційний суд ухвалу скасовує з направленням справу для продовження розгляду. рішенням в'їл 24.04.14р. райсудом суд позов не задовольняє повністю. Апеляційний суд ухвалою в'їл 22.07.14р рішення залишає в силі. А РССУ ухвалою в'їл 13.08.14р. залишає касаційну скаргу без руху. Та ухвалою РССУ в'їл . . . р. касаційну скаргу не задоволено. А тому ми подаємо позовну заяву до Черкаського окружного адміністративного суду про незаконні дії прокуратури, слідчого, але ухвалою в'їл 20.10.14р. в справі № закрито провадження. Копію ухвали подаю.

Черуючись ст. 147, 150, 153 КВ, ст. 51, 62, 63, 66, 67, 69, 70, 95 ЗУ про КСУ, П'юшу: дані однієї з тлумачення положень ст. 55, 56 КВ, ст. 17 КАСУ, ст. 130 КПКУ ст. 1, 3, 4, 8 ЦПКУ, чим гарантоване мені право на визнання будь-яких рішень, дії чи бездіяльності органів дізнання, посудоного слідства, прокуратури під час виконання окремої ухвали суду на підставі ст. 55К.

- чи Конституцією України гарантовано право оскаржувати в суді це (бувають), а лише певні категорії їхніх рішень, тієї чи іншої бездіяльності;
- 2-у якому судовому провадженні /адміністративному, кримінальному/ повинні вирішуватись справи за позовною заявою до органу правосудного слідства органу пізнання, прокуратури під час розгляду скарг на незаконні постанови про в'їзнову в порушенні кримінальної справ, якщо я прошу визнати протиправною бездіяльність цього суб'єкта владних повноважень, який приймає десятки незаконних рішень в порядку ст. 97 КПКУ 1960р. та ст. 214 КПКУ
- 3-чи гарантується кожному право на відшкодування завданої матеріальної, моральної та моральної шкоди та в якому судочинстві на підставі ст. 56 Конституції України внаслідок прийняття незаконних рішень, тієї чи іншої бездіяльності суб'єкта владних повноважень під час розгляду заяв про кримінальні злочин та друкування роками незаконних постанов по в'їзнову в порушенні кримінальної справ в порядку ст. 97 КПКУ 1960р.
- 4-чи гарантовано кожному право оскарження згідно ст. 99-1, 236-1 КПКУ 1960р. постанов про в'їзнову в порушенні кримінальної справ вчиняє з порушенням вимог ст. 99 КПКУ 1960р. через 8-17 місяців з вичерпаних 3-х днів та норма закону згідно якої суд, прокуратура вирішує дані справи, ст. 55 КПКУ
- 5-чи відповідає вимогам Конституції України, Законом України, роз'яснення якого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ за № від 26.11.12р. "Про деякі питання застосування розділу ХІ "Перехідних положень" КПКУ ч. 2 п. 5 якщо до суду першої інстанції 20.11.12р. чи пізніше /згідно з реєстраційним штампом/ надійшла скарга на постанову про в'їзнову в порушенні кримінальної справ /від 19.11.12р. / чи на постанову про закриття кримінальної справ, якщо вони подані з порушенням строку оскарження /постанову від 19.11.12р. отримано після накладення штрафу 22.06.13р. по в'їзнову та від 5.10.12р. отримано 24.03.14р. лише на 24 скарги до всіх та ПКУ по в'їзнову / передбаченого КПКУ 1960р. Так як районний суд за скаргою на постанову від 19.11.12р. по в'їзнову постановою від 5.08.13р. та за скаргою на постанову від 5.10.12р. по в'їзнову постановою від 29.07.14р., в'їзновив у задоволенні скарги про скасування постанови????
- Тим більше суд взагалі не розглядає клопотання про поновлення строку???
- 6-чи гарантовано кожному право на відшкодування завданої матеріальної, моральної та моральної шкоди та в якому судочинстві /кримінальному, адміністративному, цивільному/ на підставі ст. 56 Конституції України, Законом України внаслідок прийняття незаконних рішень, тієї чи іншої незаконної бездіяльності органів пізнання, правосудного розслідування, прокуратури за заявами про злочин в порядку ст. 214 КПКУ про неопиорову розслідування та закриття кримінального провадження, ст. 284 КПКУ.
- Додаток:

27.11.14р.

Як доказ невиконання окремої ухвали Міннастправи Чернівецького райсуду від 10.10.07р. додаю копію цієї ухвали отриману в суді на нашу заяву.